

29

Isabel Nuñez García

Va néixer el 22 de febrer de 1935 en un petit poble de la província d'Almeria, Garrucha. El seu pare, en Gabriel, va arribar a Tarragona l'any 1940, en plena postguerra. Eren anys difícils, i buscava un lloc de treball com a pescador, el seu ofici. Un cop embarcat i amb feina estable, no tardà a fer venir la família: la dona, Maria, i els tres fills, Felipe, Anita i Isabel. Era l'any 1941, la Isabel només tenia sis anys i encara havia de veure néixer dos germans més, ja en terres catalanes.

Un cop instal·lats, la Isabel va anar a escola al Serrallo, tot i que des de molt jove es va posar a treballar. Durant cinc anys, va fer de mainadera a casa del director del Banc d'Espanya de l'època, el senyor Moreno, fins al moment del trasllat d'aquest a Galícia. Tot i això, content amb la seva feina, li va fer una carta de recomanació per tal que fos admesa a la Tabacalera, on treballà del 1953 al 1956, any en què contrau matrimoni i, com era habitual a l'època, deixa la feina per dedicar-se a tenir cura de les tasques domèstiques. Va tenir dues filles, la Rosa i la Mari.

L'any 1980 mor el seu marit, i amb només quaranta-quatre anys es queda vídua; cobra només una pensió miserable, cosa que l'obliga a haver de treballar de nou. El mateix mes de febrer, abans de complir els quaranta-cinc anys, se li informa que pot reingressar immediatament al seu antic lloc de treball a la Tabacalera en reunir els requisits necessaris per a fer-ho, a saber: no haver assolit l'edat de quaranta-cinc anys i no haver cobrat en el seu moment la liquidació.

Tot i així, al moment de la veritat no se l'admet, i comença un llarg període de lluita i reivindicacions. Li va costar vuit anys el reingrés a la fàbrica, durant els quals es va formar un grup de dones en la mateixa situació disposades a fer valer els seus drets. Van haver de manifestar-se contínuament, fins al punt d'arribar a efectuar accions de pressió com l'encadenament i el tancament per aconseguir que les admetessin al lloc de treball al qual tenien dret.

Finalment, aquesta reincorporació s'aconseguí el desembre de 1987, i hi treballà fins a la seva jubilació.

Actualment és membre de l'Associació de Veïns del Barri del Port en qualitat de vocal de la gent gran, gaudeix amb la companyia dels seus dos nets, de la seva neta i d'una besneta i, com a bona sòcia i aficionada al futbol, no es perd cap partit al camp de l'equip de la ciutat, el Nàstic, al qual ja anava des dels temps de soltera en companyia del que havia d'esdevenir el seu marit.

